

то. Едва бѣ ся минала една година, кога-то търговецъ-тъ, у кого-то бѣхж положены Софійны-ты пары, показа ся банкрутинъ (миохлюзинъ). Селянинъ-тъ, кой-то имъ бѣ далъ назаемъ хіляда талира; още и колко-то имъ бѣ харизалъ отпрѣди, не състоеше въ друго, освѣнь пакъ за евож ползж; любовь-та камъ ближныя бѣше му непозната. Като-токо ся научи за тѣх-но-то злощастіе, доде при тѣхъ, мжмреше гы съ неправедны клятвы и укоризны. И това още по-вече умножи скърбъ тж имъ, у коуж-то ся нахождахж. Селянинъ-тъ разгнѣвенъ извѣсти имъ, че ако не заплатятъ на прѣдопрѣдѣлений му день, бѣше изрѣкълъ да продаде непрѣменно дома имъ съсжды-ты, сичко-то купечество, даже и тѣхны-ты постелкы.

Жялостно бжджще ся прѣдставляваше за Софійж и Гуліелма; за то бѣхж дльбоко оскърбени. Само три седмици оставахж до ойзи ужасный день; кѣмъ Бога надѣжда-та имъ не ся смали, ако и да не знаяхж съ кой способъ щеше да имъ помогне, моляхж ся денонощно. Софійна-та